

le komme med det forslag? Det var der da kun, fordi vi blev ved bordet.

Og der undrer jeg mig lidt over, at hr. Thor Pedersen ikke bare vil give os en lille smule kredit for, at vi altså har sparet landbruget for 134 mio. kr., og finansieringen af det var faktisk indrivelse og overskud i DONG, noget, som hr. Thor Pedersen jo også plejer at være enig i.

Så det er såmænd bare det, jeg siger, at når Venstre har fortalt om alt det gode, de gerne vil, så ville det måske være rart en gang imellem at høre, at det er da også udmærket at blive ved bordet i en periode, så man får et resultat ud af det.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg skylder lige et svar til fru Pernille Blach Hansen igen om pasningsordningerne. Vi ønsker frihed til kommunerne, det har vi sagt. Det indgår ikke i vores fremtidshorizont, at det skal være dyrere for forældre at få passet børn – tværtimod.

Vi ønsker mange flere muligheder: at kommunerne skal have valgfrihed, at man tillader forsøgsordninger som i Søllerød, at man ikke har ideologiske blokeringer, men at kommunerne får lov at gøre brug af alle de instrumenter, man kan forestille sig, som forældrene synes er gode for at løse deres børns pasning i dagligdagen.

Så til hr. Jes Lunde om skatten: Altså jeg sagde, at vi går ind for et skattestop som den sikre vej til en skattelettelse. Men vi starter altså med et skattestop, og vi vil kun finansiere skattelettelser og love skattelettelser, når vi også har pengene. Det synes jeg er meget enkelt.

Men hr. Jes Lunde mener åbenbart, at man kun kan redde velfærdssamfundet ved til staidighed at øge beskattningen af danskerne. Nej vel? For hr. Jes Lunde ved udmærket godt, at i et moderne samfund, et markedsstyret samfund, er der en vækst, der drives frem af duelighed, at man altid tilstræber at gøre ting bedre.

Og ser vi 10 år tilbage og frem til nu og siger: Hvor meget produktionen egentlig er vokset over de 10 år alene som følge af denne markedsdynamik, så svarer det – hvis vi måler det i bruttofaktorindkomst – til 170 mia. kr. i deflaterede priser, altså faste priser, 170 mia. kr., forstået på den måde, at der er 170 mia. kr. mere i 2000 at udskrive skat i, end man havde for 10 år siden – i faste priser.

Og tager vi beskattningen af bruttofaktorindkomsten, den er 58 pct., vil det sige, at det er 100 mia. kr. mere, det offentlige råder over i faste priser i år end for 10 år siden. Det er 100 mia. kr., man kan bruge til velfærdsforbedringer eller til skattelettelser; det er det valg, man skal træffe. Der er ikke nogen, der skal lide under det. Det er egentlig meget enkelt.

Hr. Klaus Hækkerup spørger, hvor man vil skaffe læger fra. Jamen mange af lægerne er der jo i forvejen. De er der jo, og de vil gerne, men man kan ikke aflønne dem til at arbejde fredag, lørdag og søndag. Hvis man går ud og taler med dem, er problemet jo, at man har ikke pengene til det, man gerne ville.

Jeg synes, det er utroligt, at man i Socialdemokratiet kan mene, at man aldrig har hørt om, at det, der begrænser de enkelte sygehuse, er ressourcerne, det er mangel på penge også til løn, og det er selvfølgelig også mangel på særligt uddannede læger, som man kunne tiltrække udefra, hvis man havde pengene til at betale det.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så tror jeg, at taletiden er slut. Så er det hr. Jan Petersen og derefter hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Thor Pedersen. Jeg kunne for det første godt tænke mig at få bekræftet, at i halvdelen af landets amter er der borgerlig ledelse, og dermed er der borgerlig ledelse af halvdelen af landets sygehusvæsen.

Kan hr. Thor Pedersen også bekræfte, at en lang række af de sygehusudvalg har Venstrefolk som udvalgsformænd, og at Venstre derfor har en meget stor mulighed for at påvirke servicen i sundhedssektoren meget konkret, måske endda har en endnu mere direkte adgang til at gøre det end fra Folketingets talerstol.

Kan hr. Thor Pedersen også bekræfte, at vi har frit sygehusvalg, at patienter boende i et amt kan vælge et hospital i et naboamt, hvor ventetiden er kortere, at det, hvis man f.eks. i Fyns Amt, hvor Venstre har formandskabet i Sundhedsudvalget, må vente 2 år på at få en operation for grå stær, men kan få den efter ½ år på Vejle Sygehus, er en god idé, at man bruger det frie sygehusvalg?

Kan hr. Thor Pedersen også bekræfte, at i sådan et amt er det op til amtet selv at afgøre, om det vil hjælpe patienten på vej ved at betale befordring, og at man netop har fravalgt det i et